Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 20 juni 2002

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden

(2002/546/EG)

(PB L 179 van 9.7.2002, blz. 22)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad van 19 december 2011	L 345	17	29.12.2011

▼B

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 20 juni 2002

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische Eilanden

(2002/546/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 299, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Europees Parlement ([2]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 299, lid 2, van het Verdrag zijn de bepalingen van het Verdrag van toepassing op de ultraperifere gebieden, en dus ook op de Canarische Eilanden, waarbij evenwel rekening dient te worden gehouden met de structurele economische en sociale situatie van de gebieden, die wordt bemoeilijkt door de grote afstand, het insulaire karakter en de kleine oppervlakte, welke factoren door hun blijvende en cumulatieve karakter de ontwikkeling van deze gebieden ernstig schaden.

(2) Het is derhalve dienstig specifieke maatregelen te nemen die er met name op zijn gericht de voorwaarden voor de toepassing van het Verdrag op deze gebieden vast te stellen. Er kunnen met name specifieke maatregelen worden vastgesteld op het gebied van het fiscaal beleid. Deze maatregelen moeten rekening houden met de bijzondere kenmerken en beperkingen van deze gebieden, zonder afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de communautaire rechtsorde, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid. De Raad, het Europees Parlement, het Comité van de Regio's en het Economisch en Sociaal Comité hebben meermaals aangedrongen op de noodzaak om deze specifieke maatregelen vast te stellen.

(3) Op het gebied van belastingen moeten de specifieke maatregelen die ten uitvoer moeten worden gelegd, gebaseerd zijn op de instrumenten die het best zijn afgestemd op de doelstellingen voor regionale ontwikkeling en steun voor deze gebieden, onder meer door afwijkende belastingmaatregelen van lange duur, met inachtneming van de criteria voor samenhang van het Gemeenschapsrecht en de interne markt, en voorzover deze maatregelen noodzakelijk zijn en in verhouding staan tot de doelstellingen.

(4) De regeling die op de Canarische Eilanden van toepassing is op het gebied van indirecte belastingen, wordt gevormd door verscheidene belastingen, waaronder de Impuesto General Indirecto Canario (IGIC) en de „Arbitrio sobre la Producción y sobre las Importaciónes" (APIM) (belasting op de productie en invoer), die is toegestaan tot en met 31 december 2001 door artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1911/91 van de Raad van 26 juni 1991 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht op de Canarische Eilanden. ([3])

([1]) PB C 75 E van 26.3.2002, blz. 328.
([2]) Advies uitgebracht op 13 juni 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).
([3]) PB L 171 van 29.6.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1105/2001 (PB L 151 van 7.6.2001, blz. 1).

▼B

(5) Bij het vaststellen van Verordening (EG) nr. 2674/1999 ([1]) heeft de Raad de Commissie verzocht om met de Spaanse autoriteiten te onderzoeken wat de invloed van de opschorting van de afschaffing van de APIM-belasting op de betrokken economische sectoren is, en meer in het bijzonder op de producten die onder de opschortingsmaatregel vallen. De Raad heeft de Commissie eveneens verzocht om hem in voorkomend geval naar gelang van de resultaten van dat onderzoek een voorstel voor te leggen met betrekking tot de op grond van het Verdrag te nemen maatregelen, zodat het voortbestaan van bepaalde bijzonder kwetsbare lokale productieactiviteiten niet in gevaar komt, en de afschaffing van de belasting op termijn toch wordt gegarandeerd. Deze doelstelling moet vanaf nu worden geïntegreerd in het kader van de maatregelen die zijn vastgesteld op basis van artikel 299, lid 2, van het Verdrag, dat specifieke maatregelen van lange duur toestaat die rekening houden met de in die bepaling genoemde handicaps.

(6) Bij brieven van 25 juli 2000 en 12 juni 2001 hebben de Spaanse autoriteiten op grond van artikel 299, lid 2, van het Verdrag aan de Commissie gegevens meegedeeld met betrekking tot een nieuwe belasting, die „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias (AIEM)" wordt genoemd. De AIEM-belasting is een belasting op de leveringen van goederen aan de Canarische Eilanden door de producenten van die goederen, alsmede op de invoer van vergelijkbare of soortgelijke goederen die tot dezelfde categorie behoren, zoals gedefinieerd overeenkomstig de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief. De maatstaf van heffing voor de ingevoerde goederen zal op de douanewaarde worden gebaseerd; de maatstaf van heffing voor de leveringen door de producenten van goederen aan de Canarische Eilanden zal worden gebaseerd op de totale waarde van de tegenprestatie. Voor lokaal geproduceerde goederen zal, net zoals voor de APIM-belasting, ook voor de AIEM-belasting vrijstelling kunnen worden verleend. De Commissie is overgegaan tot evaluatie van dit belastingplan ten aanzien van de verplichtingen die zij jegens de Raad is aangegaan bij de vaststelling van Verordening (EG) nr. 2674/1999 en ten aanzien van de handicaps die een zware stempel drukken op de industriële productieactiviteit op de Canarische Eilanden.

(7) Van de handicaps die men heeft kunnen identificeren komt op de eerste plaats het overwicht van de dienstensector, en dan met name de toeristensector, in het regionale product, alsmede de afhankelijkheid van de Canarische economie van deze sector en het kleine aandeel van de industriële sector in het Canarische BBP. De AIEM-belasting lijkt in dit opzicht een nuttig instrument ten dienste van de doelstelling van autonome ontwikkeling van de Canarische industriële productiesectoren en van de diversificatie van de Canarische economie.

(8) Voorts heeft men geconstateerd dat de geïsoleerde ligging van eilanden het vrije verkeer van personen, goederen en diensten belemmert. De afhankelijkheid van bepaalde vervoerswijzen, het vervoer door de lucht en over zee, wordt vergroot door het feit dat het gaat om vervoerswijzen waarvan de liberalisering nog niet is voltooid. De productiekosten zijn hoger, aangezien het gaat om vervoerswijzen die minder efficiënt zijn en kostbaarder dan vervoer over de weg, per spoor of via trans-Europese netwerken.

(9) Door de geïsoleerde ligging zijn de hogere productiekosten ook het gevolg van de afhankelijkheid van grondstoffen en energie, van de noodzaak om voorraden aan te leggen en van de problemen bij de levering van productie-installaties.

([1]) PB L 326 van 18.12.1999, blz. 3.

▼B

(10) De geringe omvang van de Canarische markt, het weinig ontwikkelde karakter van de export, de geografische versplintering van de archipel en de verplichting gediversifieerde, maar in omvang beperkte productielijnen in stand te houden om aan de behoeften van een kleine markt te voldoen, beperken de mogelijkheden om schaalvoordelen te behalen.

(11) Het verkrijgen van gespecialiseerde diensten en onderhoudsdiensten, alsmede de opleiding van kaderpersoneel en technici voor bedrijven of de mogelijkheden voor toelevering blijken dikwijls beperkter en kostbaarder te zijn, hetgeen tevens geldt voor de bevordering van bedrijfsactiviteiten buiten de Canarische markt. Bovendien zorgen de beperkte distributiewijzen voor te grote voorraden.

(12) Op het gebied van het milieu brengen de verwijdering van industrieel afval en de verwerking van giftig afval hogere milieukosten met zich mee. Deze kosten zijn hoger door het ontbreken van recyclingbedrijven, behalve voor enkele producten, en door het afvoeren van afval naar het vasteland of door de verwerking van giftig afval buiten de Canarische Eilanden.

(13) In het algemeen levert de huidige tendens van mondialisering van de markten op wereldniveau, die wordt gekenmerkt door een concentratie van producten en tengevolge hiervan specialisatie van productiesectoren, voor Canarische bedrijven niet het voordeel op dat vergelijkbaar is met dat van bedrijven die in een minder geïsoleerde en grotere markt zijn gesitueerd. Dit heeft tot gevolg dat de lokale Canarische productie geleidelijk wordt vervangen door de invoer van producten, die varieert per sector en per product. Als men hierbij in aanmerking neemt dat de lokale productie veelal wordt gekenmerkt door onderlinge afhankelijkheid van lokale bedrijven, in een schema dat dicht bij verticale integratie ligt, leidt de verplaatsing van activiteiten in een bepaalde sector tot verlies van activiteiten in andere sectoren die hiermee verbonden zijn.

(14) Op grond van al deze gegevens en van de kennisgeving van de Spaanse autoriteiten is het passend om een belasting toe te staan die van toepassing zou zijn op een lijst met industriële producten waarvoor vrijstellingen kunnen worden voorzien ten gunste van lokale producties.

(15) Het is echter passend om de voorwaarden van artikel 299, lid 2, en artikel 90 van het Verdrag te combineren, alsmede de voorwaarden voor de eerbiediging van de samenhang van het Gemeenschapsrecht en de interne markt. Dit veronderstelt derhalve dat men zich dient te beperken tot maatregelen die strikt noodzakelijk zijn en die in verhouding staan tot de nagestreefde doelstellingen, waarbij rekening wordt gehouden met de handicap van de ultraperifere ligging. Het toepassingsgebied van het voorgestelde communautaire kader wordt dus gevormd door een lijst met kwetsbare producten waarmee de Canarische autoriteiten, binnen de bij deze beschikking vastgestelde grenzen, vrijstellingen mogen verlenen voor lokale industriële producten.

(16) De industriële producten waarvoor vrijstellingen gelden, behoren tot de categorie landbouw- en visserijproducten, bouwmaterialen, producten van de chemische industrie, producten van de metaalindustrie, producten van de voedings- en drankenindustrie, tabaksproducten, textiel- en lederwaren, papierproducten en artikelen van de grafische industrie en van de uitgeverij. Deze sectoren en producten komen grotendeels overeen met de kwetsbare sectoren en producten die bij Verordening (EG) nr. 2674/1999 zijn vastgesteld. In het kader van de uitvoering van deze vrijstellingen gelden de bepalingen van deze beschikking, onverminderd de eventuele toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag.

▼B

(17) De maximumvrijstellingen die voor de betrokken industriële producten kunnen worden verleend, variëren per sector en per product van 5 % tot 15 %. De tarieven die op deze verschillende producten van toepassing zijn, komen volgens de Spaanse autoriteiten overeen met het niveau van de APIM-belasting zoals dat in 1996 voortvloeide uit de toepassing van Verordening (EEG) nr. 1911/91, uit de voor de toepassing ervan genomen besluiten en uit de toepassing van de belasting met het zogenaamde „tarifa especial".

(18) De maximumvrijstelling die van toepassing is op eindproducten van tabak is echter hoger, aangezien de tabakssector een uitzonderlijk geval vormt. De tabaksindustrie die een belangrijke ontwikkeling op de Canarische Eilanden heeft gekend, bevindt zich sinds enkele jaren in een fase van zeer duidelijke teruggang. De hierboven beschreven traditionele handicaps als gevolg van het insulaire karakter van de Canarische Eilanden liggen zonder twijfel ten grondslag aan de afname van de lokale tabaksproductie op de Canarische Eilanden. Het fenomeen van herhaalde verplaatsingen van bedrijven die op de Canarische Eilanden zijn gevestigd, is echter tevens het gevolg van de mondialisering van de economie en van de concentratie van de productie, alsmede van de opkomst en ontwikkeling van nieuwe markten buiten Europa. De afname van de lokale productie heeft tussen 1985 en 2000 tot een banenverlies van 67 % geleid. De achtereenvolgende verplaatsingen en sluitingen betreffen productiecentra van multinationale bedrijven die een leidende rol in de wereld vervullen.

(19) Dit fenomeen van een dalende lokale productie vormt voorts in contrast met de lokale markt, waar de verkoop gedurende dezelfde periode alleen maar constant is toegenomen. De stijging van de verkoop van tabaksartikelen wordt door de producenten gedeeltelijk toegeschreven aan de toeristen. De aantrekkelijke verkoopprijs op de Canarische Eilanden van tabaksartikelen in de detailhandel is nog steeds zeer uitgesproken. Een vergelijking van de prijzen toont namelijk prijsverschillen in de orde van grootte van de helft ten opzichte van de verkoopprijs van tabaksartikelen in de rest van Spanje. De stijgingen van de belasting op tabaksartikelen sinds 1995, in het bijzonder de IGIC, lijken de verkoop van tabaksproducten niet te hebben afgeremd; de verkoop is in dezelfde periode juist alleen maar toegenomen. Op deze groeiende markt heeft men, ondanks de daling van de lokale productie, een aanzienlijk aanbod alleen in stand weten te houden door de invoer tussen 1992 en 2000 van 5 % naar 32 % te verhogen.

(20) Gelet op al deze gegevens is het gerechtvaardigd om voor de tabakssector in een substantiële belastingvrijstelling te voorzien. Deze belastingvrijstelling staat namelijk in directe relatie tot de doelstelling van behoud van de productieactiviteit op de Canarische Eilanden.

(21) De samenhang van de interne markt moet echter wel voor ogen worden gehouden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 299, lid 2, van het Verdrag. De handel speelt een belangrijke rol in de tabakssector. De invoer van tabaksartikelen op de Canarische Eilanden mag de afgelopen jaren dan wel gestegen zijn, het aandeel van de export van Canarische tabak is ook belangrijk. Momenteel is ongeveer 76 % van de Canarische sigarettenproductie voor de export bestemd en slechts 24 % voor de Canarische markt. De vergelijking van de cijfers geeft aan dat het Canarische exportvolume sinds 1995 stijgt, maar dat het importvolume nog sterker toeneemt. Dit betekent dat op deze groeiende markt de lokale productie niet in alle behoeften kan voorzien. Deze constateringen versterken het argument van de noodzaak van een

▼B

hoge vrijstelling van de AIEM-belasting, die een voldoende stimulans vormt voor het behoud of het herstel van de lokale productie, zulks met inachtneming van het belangrijke aandeel van de handel in deze sector.

(22) Gelet op deze gegevens en op het feit dat de lokale producenten profiteren van een voordeel ten opzichte van andere producenten doordat zij de mogelijkheid hebben om ruwe of halfbewerkte tabak tot een hoeveelheid van 20 000 ton per jaar in te voeren, lijkt het aanvankelijke voorstel van de Spaanse autoriteiten voor een tarief van 45 % buitensporig. Derhalve wordt voorgesteld om een vrijstelling toe te staan die aanzienlijk hoger is dan voor andere producten, maar niet meer bedraagt dan 25 %. Aangezien de stimulans voor de lokale productie door middel van de vrijstelling voldoende krachtig moet blijven, wordt bovendien voorgesteld de Spaanse autoriteiten toe te staan een specifieke belasting van ten minste 6 EUR per 1 000 sigaretten vast te stellen. Dit bedrag komt overeen met een AIEM-belasting van 25 % voor de goedkoopste categorie sigaretten in 2001. Deze maatregel is geen extra beschermingsmaatregel, maar veeleer een alternatief voor de maximale vrijstelling van 25 %, die aldus voldoende effect behoudt.

(23) De doelstellingen op het stuk van steun aan de sociaal-economische ontwikkeling van de Canarische Eilanden worden op nationaal niveau verwezenlijkt door de eisen die worden gesteld aan de doelgerichtheid van de belasting en aan de bestemming van de AIEM-ontvangsten. Er zal bij wet worden voorgeschreven dat de opbrengsten van deze belasting moeten worden geïntegreerd in de middelen van het economisch en fiscaal regime van de Canarische Eilanden en moeten worden besteed aan een strategie voor economische en sociale ontwikkeling van de Canarische Eilanden door de bijdrage aan de bevordering van de lokale activiteiten.

(24) De duur van de regeling is vastgesteld op tien jaar. Een evaluatie van het voorgestelde systeem lijkt evenwel noodzakelijk na afloop van een periode van vijf jaar. Derhalve zullen de Spaanse autoriteiten de Commissie uiterlijk op 31 december 2005 een verslag moeten voorleggen inzake de toepassing van de regeling die in artikel 1 wordt genoemd, ter verificatie van de impact van de genomen maatregelen en de bijdrage ervan aan de bevordering of het behoud van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de handicaps waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben. Op basis hiervan zullen het toepassingsgebied en de krachtens de communautaire normen toegestane vrijstellingen zo nodig worden herzien.

(25) Om te zorgen voor de continuïteit van de regeling inzake indirecte belastingen die van toepassing is op de Canarische Eilanden overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1911/91, moet deze beschikking vanaf 1 januari 2002 worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. In afwijking van de artikelen 23, 25 en 90 van het Verdrag worden de Spaanse autoriteiten gemachtigd om tot en met ►**M1** 31 december 2013 ◄ voor de in de bijlage bedoelde producten die lokaal op de Canarische Eilanden worden geproduceerd, in een volledige vrijstelling dan wel een vermindering van de belasting genaamd „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancìas en las islas Canarias (AIEM)" te voorzien. Deze vrijstellingen worden geïntegreerd in de strategie voor economische en sociale ontwikkeling van de Canarische Eilanden en dragen bij aan de bevordering van de lokale activiteiten.

▼B

2. De toepassing van de in lid 1 bedoelde totale vrijstellingen of verminderingen mag niet leiden tot verschillen die groter zijn dan:

a) 5 % voor de in deel A van de bijlage bedoelde producten;

b) 15 % voor de in deel B van de bijlage bedoelde producten;

c) 25 % voor de in deel C van de bijlage bedoelde producten. De Spaanse autoriteiten mogen evenwel voor sigaretten een minimumbelasting van ten hoogste 6 EUR per 1 000 sigaretten vaststellen, die alleen van toepassing is wanneer de AIEM-belasting die voortvloeit uit de toepassing van de algemeen geldende soorten belastingheffing, onder dat bedrag ligt.

Artikel 2

De Spaanse autoriteiten leggen de Commissie uiterlijk op 31 december 2005 een verslag voor inzake de toepassing van de in artikel 1 bedoelde regeling ter verificatie van de impact van de genomen maatregelen en de bijdrage ervan aan de bevordering of het behoud van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de handicaps waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben.

Op basis hiervan legt de Commissie de Raad een verslag met een volledige economische en sociale analyse voor en, in voorkomend geval, een voorstel ter aanpassing van de bepalingen van deze beschikking.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing vanaf 1 januari 2002.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

▼B

BIJLAGE

A. **Lijst van de in artikel 1, lid 2, onder a), bedoelde producten volgens de classificatie van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief**

Landbouw- en visserijproducten:

0203 11/0203 12/0203 19/0207 11/0207 13/0302 69 94 00/0302 69 95 00/
0701 90/0702/0703/0803

Bouwmaterialen:

3816/3824 40 00 00/3824 90 45 00/3824 90 70 00/6809

Chemie:

2804 30 00/2804 40 00/2851 00 30/3208/3209/3210/3212 90 90 00/3213/
3214/3401/3402/3406/3814 00 90 90/3920 30 00 90/3921 90 60/3923 90 90/
4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19 00

Metaalindustrie:

7604/7608/8428 39 98 00/8479 50 00 00

Voedingsindustrie:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81 00/
0305 41 00/0901 22 00 00/1101/1901 20 00 90/1901 90 91 96/2006 00 31 00/
1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 90/1704 90 55 00/1704 90 71/
1704 90 75 00/1806/1901 90 99/1904 10 10/1905/2007 91 10/2008 99 61/
2008 99 68/2009 11/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 71/2009 79/
2009 80/2009 90/2105/2309

Dranken:

2201/2202/2204

Textiel en leder:

6112 31/6112 41

Papier:

4822 90/4823 90 90 90

Artikelen van de grafische industrie en van de uitgeverij:

4910

B. **Lijst van de in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde producten volgens de classificatie van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief**

Landbouw- en visserijproducten:

0407 00 30

Bouwmaterialen:

2523 29 00 00/2523 90/7010

Chemie:

3809 91 00/3917/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metaalindustrie:

7309 00/7325/7610/9403 20 99 00/9404

Voedingsindustrie:

0403/0901 21/1902/2103/2106 90 98

Dranken:

2203/2208 40

Textiel en leder:

6302

▼B

Papier:

4808/4818 10/4818 20/4818 30/4818 90 90 10/4819/4821/4823 90 14

Artikelen van de grafische industrie en van de uitgeverij:

4909/4911

C. **Lijst van de in artikel 1, lid 2, onder c), bedoelde producten volgens de classificatie van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief**

Tabak:

2402